

Dosarul nr. 2ra-291/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. O. Cernei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iuri Bugaev împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu și menținută hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 19 decembrie 2017, Iuri Bugaev a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 195-p din 7 septembrie 2007, a fost angajat la SA „Apă-Canal Chișinău”, în baza contractului individual de muncă pe o durată nedeterminată, în funcția de inginer geodezist, Secția tehnică, biroul de proiectări, începând cu 10 septembrie 2007.

La 1 iulie 2010, prin ordinul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 140-p din 21 iunie 2010, i-a fost atribuită categoria 3 de salarizare în funcție de inginer geodezist, ST, iar la 1 iulie 2012 prin ordinul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 173-p din 29 iunie 2012, a fost transferat în aceeași funcție, la Serviciul investiții și supraveghere tehnică.

A evidențiat că prin ordinul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 330-p din 31 octombrie 2017, angajatorul a dispus desfacerea contractului individual de muncă și

concedierea lui, în legătură cu deținerea statutului de pensionar pentru limita de vârstă, potrivit art. 86 alin.(1) lit. y¹) Codul muncii, începând cu 2 noiembrie 2017.

A afirmat că la concediere i-a fost eliberat carnetul de muncă, însă copia ordinului de concediere nu i-a fost eliberată.

La 23 noiembrie 2017 a depus către SA „Apă-Canal Chișinău” o cerere prin care a solicitat anularea ordinului SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 330-p din 31 octombrie 2017 în partea concedierii lui și restabilirea în funcția de inginer geodezist, Serviciul investiții și supraveghere tehnică, cu achitarea salariului pe care îl deține, pentru toată perioada absenței forțate de la muncă, începând cu 2 noiembrie 2017, iar în cazul respingerii cererii, eliberarea copiei autentificate a ordinului de eliberare și a certificatului de salarizare.

Prin răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. B-1007/17 din 4 decembrie 2017, cererea sa a fost respinsă și la 11 decembrie 2017, de către SA „Apă-Canal Chișinău” i-a fost eliberată copia autentificată a ordinului de eliberare și a certificatului de salarizare.

A considerat că ordinul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 330-p din 31 octombrie 2017 este ilegal, deoarece nici legislația muncii, nici legislația cu privire la sindicate nu a absolvit patronul de la obligația adresării către comitetul sindical în vederea obținerii unei opinii consultative sau, după caz, chiar a unui acord preventiv pentru eliberarea salariaților.

Nefiind de acord cu ordinul de concediere, la 13 noiembrie 2017, s-a adresat către Comitetul Sindical al SA „Apă-Canal Chișinău” cu cerere privind eliberarea copiei autentificate a acordului sau dezacordul (opinie consultative) a organului sindical adresată conducerii întreprinderii în legătură cu concedierea sa, la care prin răspunsul Comitetului Sindical al SA „Apă-Canal Chișinău” a fost informat că administrația SA „Apă-Canal Chișinău”, nu s-a adresat către comitetul sindical în vederea consultării sau obținerii acordului la concedierea sa.

Cu referire la prevederile art. 12, 31 alin. (1), 36 din Legea sindicatelor nr. 1129 din 7 iulie 2000, a susținut că ordinul contestat este emis cu încălcarea procedurii legale, or, neobținerea opiniei consultative pentru concediere și neadresarea către organul sindical după această opinie sunt lucruri deferite, omisiune care nu poate fi înlăturată decât prin anularea ordinului contestat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 5, 87, 89, 90 codul muncii, art. 12, 31, 36 din Legea sindicatelor nr. 1129 din 7 iulie 2000, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea ilegalității și anularea ordinului SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 330-p din 31 octombrie 2017 prin care a fost concediat din funcția de geodezist, Serviciul investiții și supraveghere tehnică, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) Codul muncii, începând cu 2 noiembrie 2017, restabilirea sa în funcția de geodezist, Serviciul investiții și supraveghere tehnică, cu achitarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la muncă începând cu 2 noiembrie 2017, reieșind din salariu mediu lunar în sumă de 6849,67 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu și menținută hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

La 13 decembrie 2018, Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu a declarat recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei și pronunțarea soluției au aplicat eronat legea materială în raport cu probele administrate la dosar.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că datorită modificărilor operate în Codul muncii, prin Legea nr. 188 din 21 septembrie 2017, în vigoare din 20 octombrie 2017, angajatorului i s-a permis rezilierea contractului individual de muncă cu salariații în legătură cu deținerea de către aceștia a statutului de pensionar pentru limita de vârstă în temeiul art. 86 alin.(1) lit. y¹) Codul muncii, în același timp nefiind luat în considerație că acest temei de reziliere este atribuit doar la concediere și respectiv, sunt aplicabile toate condițiile generale de reziliere a contractului individual de muncă la inițiativa angajatorului, inclusiv prevederile art. 87 Codul muncii, care prevede interzicerea concedierii fără acordul organului sindical.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să verifice nu doar existența temeiului legal pentru concediere, dar și respectarea normelor procedurale la emiterea ordinului contestat, deoarece nici legislația muncii, nici legislația cu privire la sindicate nu au absolvit patronul de la obligația adresării, în mod individual către comitetul sindical în vederea obținerii unei opinii consultative sau, după caz, chiar a unui acord preventiv pentru eliberarea salariaților.

A considerat eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că procedura concedierii sale a fost respectată deoarece, potrivit scrisorii SA „Apă-Canal Chișinău”, organul sindical a fost informat despre ulterioara disponibilizare a angajaților întreprinderii care cad sub incidența noilor prevederi ale art. 86 alin.(1) lit. y¹) Codul muncii, ori o simplă notificare despre eventuala concediere a unui cerc nedeterminat a angajaților, în baza deciziei deja emise de către Comitetul de conducere a SA „Apă-Canal Chișinău” din 20 octombrie 2017 nu poate fi egalată cu o consultare preventivă cu ordinul sindical în vederea concedierii salariatului concret, în sensul art. 87 Codul muncii.

A indicat că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 12 din 20 mai 2014, a constatat că consultarea sindicatelor constituie instrumentul principal prin care acestea își exercită prerogativele de apărare și promovare a intereselor salariaților.

Prin urmare, încetarea raportului de muncă prin concediere nu are natură colectivă, chiar dacă se face masiv în privința unui cerc mare de salariați, dar este un act volitiv individual raportat la un contract individual de muncă încheiat între angajator și salariat concret, care cuprinde drepturi și obligații sinalagmatice, precum și garanții personale, inclusiv garanție de a nu fi eliberat ilegal din funcție, fără asigurarea protecției din partea sindicatului în măsura prevăzută de lege.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 octombrie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 107), însă careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Iuri Bugaev, reprezentat de avocatul Denis Grecu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu